

Baka István

Három apokrif

1. Mária Magdolna

Kétezer esztendeje várok reád, Uram.
Hajamat ha kibontanám, immár a pokol fenekéig érne.
Ó, jaj, ha egyszer, mint harangkötelet, megrángatja a Sátán!
Oly kínok zendülnek meg bennem, hangom kiveri
a holtakat a földből, az elrejtett ezüstpéNZ
sírjából, mint csillagköd, szétfröccsen az Űrbe.
Fekete szoknyás harangodat, Uram, inkább repessz meg!
Mert megreped a Föld szíve, ha én megkondulok.
De nem hallgatsz reám, elfordult éntőlem a Te
orcád, mint írásos felére fordult pénzdarab:
és vésete kibetűzhetetlen — akár a telihold
a hajnal párájában, csak homálylik...

Templomod küszöbén várok reád, Uram, és kétezer
esztendőm virradatain öt sebed pírja átszivárogoz.

2. Izolda levele

Nem mehetek ma Trisztán nem lehet
Most lázasodott be a kisfiam
Fiunk hisz szinte biztosan tied
Ne sírna úgy rohannék boldogan
Holnap se jó az Marke napja rég
Ilyenkor fürdik kölnit szór magára
Ha e napon se hálnék véle még
Igazolást találna gyanujára
Holnaputánra a burgund követ
Jelentkezett be megsúgták királya
Küld nékem egy csodás rubinkövet
Ügyelnem kell a diplomáciára
Három nap múlva akkor lesz a bál
Eljönnek mind a kornwalli urak
Sok puccos dáma s undorodva bár
Fogadnom kell a hódolatukat
Nem mehetek foglalt minden napom
De hidd el nékem is sajog sebed
Futok hozzád amint lesz alkalom
És akkor akkor meghalok veled

3. Töredék

*Marina Cvetajeva és
Hervay Gizella emlékének*

• olyan vagyok mint az okos lány
a meséből ki jött is és nem is
(egyik lábam a Sátán kecskebakján)
hozott is és nem is
(elengedem mint galambot a lelkem)
már minden kérdésedre megfeleltem
lennyúztam a malomkövet
megfoltoztam a korsót
megtettem amit ember nem tehet
fáradt vagyok pörgetni már az orsót
fogadj be végre árnyaid honába
Hádész királya